

Hlavně bylo v krajních polabostských a již
 u Čáslavě počínaje. Tam ječmeny, vůbec
 nevymetali, vyžetky uschly a tam neby-
 lo vůbec dobytekovo doiti. Proto se ceny
 dobyteka shvoutily i na 2 Kč za 1 kg živé
 váhy; V těchto dobách ale stoupla cena
 obilí hrozně, ale nutno konstatovati,
 že zemědělec a toho neměl zase nic,
 neboť měl již za uvedené směšné ceny
 prodáno. Oves dostoupil ceny 150 Kč
 za 126 Kč za 1 q. A tu již přede sněmy
 nastaven na obilí státní monopol,
 jeho základní ceny byly následující.
 U řísa 117 Kč u ovesa 106 Kč u pšenice 160 Kč
 s měsíčními příplatky na vysochnutí
 u ovesa 1 Kč u řísa 150 Kč a též u pšenice.
 Ječmen pivovarský měl cenu o něco
 vyšší než řís, ječmen zele v obci
 vypěstovaný byl pouze dražší o 2 Kč
 než oves. Ceny tedy slušné, ale jestli
 se udvíjí pro rok následující jest
 otázka, neboť suchem v roce 1934
 byla postizena celá Evropa, a svět-
 vá sklizeň byla jistě o 30% menší.
 Je zklamí brambor byl hotový
 bláznec. Na průmyslové brambory
 byla vyhlášena cena 28.50 Kč za 1 q,
 ale tam netrvala dlouho, a potom
 platily skrobárny také 18 Kč za 1 q.